

Model over det *simplest* mulige **konceptuelle** netværk: De to eksempler kan både opfattes som *dynamiske* og som *statiske* netværk. Hvis systemet opfattes som et *statisk* netværk, udgør relationerne *definitioner* eller logiske *bestemmelser*. Hvis de to systemer opfattes som *dynamiske* systemer, udgør deres relation *aktioner*, *processer* eller *interaktioner*. Netværket udgør et system. De deltagende enheders relationer udgør systemets *kerne*. De deltagende – og dermed de-finerede og af-grænsede - enheder har deres *identitet* - ikke fra sig selv - men fra netværket, systemet dvs. fra deres relationer. En fader kan ikke være en fader, hvis han er helt alene. Det er tilstedeværelsen af en søn eller relationen til en søn, der *gør* en fader til en fader. Hans *identitet* og hele *væren* er udtrykt ved hans relation til en søn eller søn-agent. Hvis en fader ikke havde denne stilling i systemet, ville han ikke være det, som vi kalder en "fader". *Meningen* med *ordet* "fader" kan udtrykkes ved diagrammet. Systemet udtrykker - og systemteorien bygger på - en *relationel logik*. Et eksempel er: - Hvis ikke ham, som vi kalder "Kristus", havde en bestemt relation til os, som vi kalder de "kristne", ville ham, som vi kalder "Kristus", ikke være "Kristus". I en vis forstand består systemet eller netværket - ifølge mange systemteoretikere - ikke af visse enheder, men af visse *relationer*. Et system *er* i så fald det samme som visse relationer. I den forstand er systemet af nogle forfattere blevet kaldt "usynligt" nemlig i den forstand, at en relation mellem to eller flere parter ikke er et empirisk eller sanseligt fænomen, men har en anden slags virkelighed end den empiriske sanselige virkelighed.